

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА
МЕНЕДЖМЕНТУ ІМ. Г.Е. ВЕЙНШТЕЙНА

МАТЕРІАЛИ

VII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

15 – 16 жовтня 2019 р.

**ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ
РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА
ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ**

Одеса

УДК: 338.43:316.502(477)

Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції 15-16 жовтня 2019 р. Одеса: Одеська національна академія харчових технологій, 2019. – 230 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку XXI століття. Були запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу та новітні управлінські технології в сучасних турбулентних умовах існування підприємств. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Редакційна колегія:

Агеєва І.М. - к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. - д.е.н., доц., Купріна Н.М. - к.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. - д.е.н., проф., Павлов О.І. - д.е.н., проф., Рогатіна Л.П. - д.е.н., доц., Савенко І.І. - д.е.н., проф., Ніколюк О.В. – д.е.н., доц., Каламан О.Б. – к.е.н., доц., Мельник Ю.М. – к.е.н., доц.

Рекомендовано до видання Вченою Радою Одеської національної академії харчових технологій протоколом №2 від 01.10.2019 р.

- і відповідно, виробництва та експорту високоолеїнової соняшникової олії;
- збільшення виробництва та експорту рафінованої соняшникової олії;
 - повне завантаження існуючих потужностей з переробки сої та ріпаку з метою збільшення експорту олії та макухи, а не олієсировини.

ТРАНСФОРМАЦІЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ АПК УКРАЇНИ

Басюркіна Н.Й., д.е.н., доцент
Одеська національна академія харчових технологій

Умовою стабілізації економіки та успішного розвитку агропромислового комплексу є оздоровлення фінансового і грошового обігу. Але в країні давно вже немає відповідності видатків з доходами, постійно збільшується дефіцит у бюджеті [1]. Практика державного регулювання агропромислового комплексу розвинених країн переконливо показала ефективність аграрного протекціонізму і субсидування сільськогосподарських виробників і переробних підприємств. Однак в Україні ці заходи застосовуються недостатньо, тому сьогодні перед суспільством стоїть проблема забезпечення населення продовольством, тобто ми опинилися під загрозою продовольчої безпеки.

Досвід розвинених країн демонструє “непопулярні” кроки уряду для стабілізації економічної ситуації, недопущення продовольчої небезпеки тощо. В Україні було зроблено першу реальну спробу реформувати систему виконавчої влади та оптимізувати міністерства [2; 3]. Так, 3 вересня 2019 р. було ліквідовано Міністерство аграрної політики та продовольства України, яке забезпечувало 17 % ВВП і 40 % валютної виручки країни, а його функції передано до Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України. На нашу думку, така реформа і трансформація міністерств мала бути втіленою ще 20 років тому, але таким чином, щоб ні в якому разі не втратити функції регулювання АПК. Нині, коли Україна є аграрно-промисловою країною, головним завданням уряду є підтримка бюджетоутворюючої галузі – сільського господарства, розвиток харчової і переробної промисловості, машинобудування для АПК, субсидіювання науки і освіти саме в цьому секторі економіки. Дуже важливо в умовах перманентної трансформації нашої економічної системи не втратити ті досягнення і позитивні зрушення АПК, які відбулись з 2015 року.

Існує реальна загроза того, що країна з понад 42 млн га сільськогосподарських земель, 4 млн особистих селянських господарств, які обробляють 6,1 млн га земель, 45 тис. фермерських господарств, які лише почали відчувати увагу до себе з боку держави, буде не в змозі захистити тих, хто мешкає, працює на землі та забезпечує продовольчу безпеку країни.

Протягом останніх п'яти років, держава звернула увагу саме на тих, хто реально підтримує продовольчу безпеку України, на малі та мікропідприємства, адже саме такі особисті сілянські господарства, сімейні та фермерські господарства забезпечують населення понад 97 % картоплею, 89 % – овочами

відкритого ґрунту, 63 % – овочами закритого ґрунту, 90 % – продовольчими баштанними культурами, 84 % – плодово-ягідними культурами, 80 % – молоком, 75 % – м'ясом ВРХ, 59 % – м'ясом свиней, 94 % – м'ясом овець [3].

Якщо не підтримувати ці категорії виробників, то відбуватиметься подальший спад самозайнятості на селі, спад виробництва сільськогосподарської та продукції, обладнання для АПК, врешті, розвиток країни лише в напрямку постачання сільськогосподарської сировини і перетворення її на сировинний придаток світу.

З іншого боку, враховуючи тривале протистояння в Україні щодо дотацій, субвенцій, компенсацій і пільгового кредитування між великим агробізнесом та юридично оформленими фермерами, наша держава суттєво відхилилася від Європейського курсу Спільної сільськогосподарської політики Євросоюзу.

Зважаючи на фактичну відсутність системного бачення розвитку сільських територій, земельної реформи, створення політики забезпечення розвитку сільських товаровиробників-одноосібників, Міністерство аграрної політики та продовольства України було логічно ліквідоване.

Наголошуємо, що сільське господарство, як основа АПК, має особливу функцію в економіці. Без продуктів харчування, тобто продуктів переробки сільського господарства, не існує життя. Розвиток сільського господарства не може демонструвати дуже швидкі та величезні фінансові результати, бо має свою іншу логіку та місію, повагу до законів природи та роль у житті людини.

На жаль, в Україні керували великими агропромисловими формуваннями не аграрії, а фінансисти, бізнесмени, які будували господарську модель, засновану на швидкому обігу грошей і прибутковості. Звідси використання в сільському господарстві геномодифікованих організмів, стимуляторів і гормонів пришвидшеного зростання, тощо.

Через те, що продовольча безпека є однією зі складових економічної безпеки країни, а без створення сталої системи її забезпечення, унеможливорюється забезпечення воєнної та енергетичної безпеки, в більшості розвинутих країн існує окреме аграрне міністерство, яке займається питаннями продовольчої безпеки держави, екологічної безпеки, здоров'ям населення тощо.

Вважаємо, що в трансформованому Міністерстві розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України мають бути відокремлені об'єднані функції регулювання сільського господарства, екології, безпеки життя та здоров'я. Підтримуємо думку, що нове Міністерство має просувати концепцію розвитку сільських територій та громад і контролюватися найвищим керівництвом держави з обговоренням важливих кроків (наприклад, земельної реформи) шляхом референдуму.

Література

1. Басюркіна Н.Й. Забезпечення продовольчої безпеки в умовах трансформації економіки України *Вісник соціально-економічних досліджень : зб. наук. праць*. Одеса, 2008. Вип. 29. С. 89-98.
2. Макаренко І. Ринок землі, дотації, послання новим кураторам

URL:<https://www.unn.com.ua/uk/exclusive/1824080-rinok-zemli-dotatsiyi-poslannya-novim-kuratoram-pro-scho-naostanok-govorit-ekskervnik-likvidovanogo-minapk-trofimtseva>. (дата звернення 13.09.2019).

3. Хворостяний В. Ліквідація Мінагрополітики – реакція ринку. URL:<https://agropolit.com/spetsproekty/611-likvidatsiya-minagropolitiki--reaktsiya-rinku>. (дата звернення: 30.08.2019).

ДЕЯКІ АСПЕКТИ СТВОРЕННЯ ПРОГРАМ ЛОЯЛЬНОСТІ В СЕГМЕНТІ B2C

**Бровкіна Ю.О., к.е.н., доцент
Одеська національна академія харчових технологій**

Програми лояльності (ПЛ) впевнено увійшли в повсякденне життя сучасних українців. В перекладі з англійської «loyal» означає вірність, відданість до кого-небудь, чого-небудь.

В сучасній науковій літературі існують різні трактовки терміна «ПЛ». Так, Ю.С. Хомич стверджує, що ПЛ включають низку заходів, спрямованих на підвищення емоційної (добре відношення) і поведінкової (повторні покупки) лояльності покупця по відношенню до ринкової пропозиції постачальника товарів або послуг [1]. Лояльність споживачів «стратегічно відіграє роль конкурентної переваги підприємства, постає індикатором можливості здійснювати інноваційні перетворення не тільки у сфері виробництва, а й у сфері обслуговування» [2, с. 62]. Ю. В. Васін зазначає, що лояльність – це показник того, наскільки позитивним є відношення клієнтів до всього, що пов'язано з діяльністю компанії, продукцією і послугами, які вона пропонує, торговій марці, іміджу [3, с. 60].

В контексті ПЛ зазвичай розглядається клієнтська відданість до певного торговельного об'єкту, торговельної мережі, товарного бренду тощо. Особливої актуальності набуває впровадження ПЛ в торговельних мережах, оскільки це дозволяє створити клієнтську базу, у подальшому відслідковувати покупки та створювати адресні пропозиції.

Формування прихильності клієнтів достатньо складний та багатогранний процес. Слід зазначити, що ПЛ виступає одним із складових елементів системи відданості клієнта до певного ритейлу. Велике значення має також зручність розташування, асортимент, сервіс тощо. Основним критерієм ефективної роботи торговельної мережі стає те, що клієнт у будь-якому випадку робить покупки саме в її магазинах, навіть якщо для цього треба подолати певні перешкоди (додаткові витрати часу, грошей).

Сьогодні торговельні мережі пропонують різні варіанти ПЛ, умовно їх можна розділити на дисконтні та бонусні. Дисконтні програми втрачають свою популярність, оскільки в них менше виражений ефект залучення та утримання клієнтів. Бонусні, створюють більше можливостей до спонукання робити постійні покупки. Характерними ознаками ПЛ є назва, умови приєднання,

17.	CONCEPT AND CLASSIFICATION OF NON-CURRENT ASSETS: THEORETICAL ASPECT	46
	Stupnytska T., Ph.D., Associate Professor, Volodina O., Assistant, Pryimak V., Master, Vozniuk L. Master, ONAFT, Odessa	
18.	ПЕРЕДУМОВИ ТА СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО ПРОЦЕСУ НА ПІДПРИЄМСТВІ	49
	Маркова Т. Д., к.е.н., доцент, Мостицька С. І., магістрант, Маленко В. В., магістрант, Онищук А. М., магістрант, ОНАХТ, м. Одеса	
19.	МЕТОДИ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ, ЗОБОВ'ЯЗАННЯМИ ТА РЕЗУЛЬТАТАМИ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	52
	Купріна Н. М., к.е.н., доцент, Гурмач Т. Б., магістрант, Коршунов О. С., магістрант, Мігун Л. В., магістрант, ОНАХТ, м. Одеса	
20.	УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	54
	Купріна Н. М., к.е.н., доцент, Власой А. В., магістрант, Краєва А. О., магістрант, Романова В.Ю., магістрант, ОНАХТ, м. Одеса	
21.	МЕНЕДЖМЕНТ В СУЧАСНОМУ СВІТІ	56
	Корсікова Н.М., к.е.н., доцент, Череватий В.М., магістрант, ОНАХТ, м. Одеса	
22.	СУЧАСНІ МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ СПОЖИВАЧІВ	61
	Брайко М. Г., ст. викладач, Голубьонкова О. О., к.е.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса	
23.	СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ХЛІБОПЕКАРСЬКОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ	62
	Корсікова Н. М., к.е.н., доцент, Поросюк І. А., магістрант, ОНАХТ, м. Одеса	
24.	НАУКОВА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАЦІ В ОРГАНАХ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ	64
	Корсікова Н. М., к.е.н., доцент, Туренко Я. О., магістрант, ОНАХТ, м. Одеса	
25.	ПЕРЕДУМОВИ ТРАНСФОРМАЦІЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВИХ ХОЛДІНГІВ УКРАЇНИ	66
	Дідух С. М., к.е.н., доцент, докторант, ОНАХТ, м. Одеса	
26.	КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ ПІДХІД ДО ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ (СЕКТОРІВ ЕКОНОМІКИ)	68
	Кулаковська Т. А., к.е.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса	
27.	ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ РИБОПЕРЕРОБНОЇ ГАЛУЗІ	70
	Самофатова В. А., д.е.н., професор, Ганусовський В. О., магістрант, ОНАХТ, м. Одеса	
28.	РИНОК ЗЕМЛІ: СТАН, ПРОБЛЕМИ Й ПЕРСПЕКТИВИ.НОВИЙ ЗАКОНОПРОЕКТ	73
	Татарик Е. П., асистент, ОНАХТ, м. Одеса	
29.	СУЧАСНИЙ СТАН РИНКУ ХЛІБА І ХЛІБОБУЛОЧНИХ ВИРОБІВ В ОДЕСЬКІЙ ОБЛАСТІ	75
	Лобоцька Л. Л., к.т.н., доцент, Аун В. М., магістрант, Якубовська Ю. С., магістрант, ОНАХТ, м. Одеса	
30.	РОЛЬ ОБ'ЄКТИВНИХ ЗАКОНІВ РОЗВИТКУ В ОРГАНІЗАЦІЙНОМУ ПРОЕКТУВАННІ	78
	Фрум О. Л., к.е.н., ст. викладач, Магденко С. О., ст. викладач, ОНАХТ, м. Одеса	
31.	ЗОВНІШНЯ ТОРГІВЛЯ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	79
	Антонюк П. О., к.е.н., с.н.с., Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України, Антонюк О. П., к.е.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса	
32.	ТРАНСФОРМАЦІЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ АПК УКРАЇНИ	83
	Басюркіна Н.Й., д.е.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса	

МАТЕРІАЛИ

VII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

15-16 жовтня 2019 р.

ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ

РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА

ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ

Рекомендовано до видання Вченою Радою Одеської національної академії харчових
технологій протоколом № 2 від 01.10.2019 р.

Підписано до друку 01.10.2019. Формат 60x84/16.
Папір офсетний.
Ум. друк. арк. 13,15.
Тираж 500 екземплярів.

Видавництво «Друк Південь»
Тел.: 0972122975